

Thesis Title Participative Model for Promotion of Child Protection in Northern Thailand

Author Miss Naruemon Auemaneekul

Degree Doctor of Philosophy (Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Wilawan	Senaratana	Chairperson
Assistant Professor Dr. Yuwayong	Juntarawijit	Member
Associate Professor Dr. Kasara	Sripichyakan	Member
Associate Professor Dr. Barbara J.	Ensign	Member

ABSTRACT

This study aimed at developing a model for promoting child protection in Northern Thailand. The community based participatory research was used as the research methodology. The setting was a rural community in Chiang Mai province.

The qualitative data were generated through semi-structured interviews, focus group discussions, participant activities and observations, group meetings and brainstorming. The participants were composed of children, parents, villagers, and key community leaders. Content analysis was utilized as methods for analyzing qualitative data.

The model developing process was composed of 13 steps; 1) Community preparation, 2) Problem identification, 3) Capacity building, 4) Planning, 5) Collaborative

community assessment, 6) Analyzing and interpreting data, 7) Drafting the child protection model, 8) Reflection and sharing the finding, 9) Tailoring the desired child protection model, 10) Validating and reviewing the model, 11) Reflection of the model and finding consensus, 12) Planning for implementation and policy driven, and 13) Participative evaluation.

Three main themes emerged in the findings regarding cultural beliefs on child corporal punishment: the belief of parents' rights over the child, the value of the child's obedience, and the belief of the proverb "spare the rod spoils the child". These beliefs create a positive view towards harsh punishment as the most effective form of discipline, as the way to express love, and for the betterment of the child's future.

The model demonstrated three levels of protective factors for child protection. At the individual level, both children and parents needed to be equipped with the skills and knowledge of child protection. At the family level, the focus was on promoting family warmth and applying sufficient economy. At the community level, the emphasis was on promoting public awareness, encouraging child protection network, and developing community child protection master plan.

The community mobilization supported the sense of belonging and sustainability of the project. The participation evaluation indicated change outcome in terms of more networks interest, raising public awareness, improving capacity, disseminating knowledge, committing and implementing community child protection policy.

The study outlines implications for nursing research, education, and practice on child protection. Culturally appropriate activities and programs were also encouraged.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ รูปแบบการมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองเด็กในประเทศไทยภาคเหนือ

ผู้เขียน นางสาวนฤมล เอี่ยมฉวีกุล

ปริญญา พยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ วิชาวัฒน์	เสนารัตน์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยูยงค์	จันทร์วิจิตร	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. เกสร	ศรีพิชญาการ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. บาร์บารา เจ	เอนไซน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองเด็กในประเทศไทยภาคเหนือ วิธีการศึกษาใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน การวิจัยนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ โดยข้อมูลเชิงคุณภาพได้มาจากวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่ม กิจกรรมการมีส่วนร่วม การสังเกต การประชุมกลุ่ม และการระดมสมอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มเด็กนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มชาวบ้าน และ กลุ่มผู้นำชุมชน ในหมู่บ้าน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

กระบวนการพัฒนารูปแบบประกอบด้วย 12 ขั้นตอน คือ 1. การเตรียมชุมชน 2. การระบุปัญหาาร่วมกัน 3. การสร้างศักยภาพ 4. การวางแผน 5. การประเมินชุมชนแบบมีส่วนร่วม 6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล 7. การสะท้อนความคิด และการสะท้อนกลับผลการประเมิน 8. การออกแบบรูปแบบการคุ้มครองเด็ก 9. การตรวจสอบรูปแบบ 10. การสะท้อนกลับรูปแบบ และ หาข้อตกลงร่วมกัน 11. การวางแผนดำเนินการและการผลักดันแผนงาน 12. การประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบวัฒนธรรมความเชื่อในการลงโทษเด็ก โดยผู้ปกครองมีความเชื่อในเรื่องของสิทธิเหนือตัวเด็ก การให้ความคุณค่ากับเด็กที่เชื่อฟัง และความเชื่อในสุภายิต รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี ซึ่งความเชื่อเหล่านี้ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีแนวคิดเชิงบวกต่อการลงโทษเด็กว่าเป็นการสร้างวินัยที่มีประสิทธิภาพ เป็นการแสดงออกถึงความรัก และ เป็นการสร้างอนาคตที่ดีให้กับเด็ก

รูปแบบคุ้มครองเด็กแสดงให้เห็นถึงปัจจัยป้องกันเด็ก 3 ระดับ ในระดับบุคคลทั้งเด็กและผู้ปกครองต้องการการส่งเสริมความรู้และทักษะในการคุ้มครองเด็กเพื่อเพิ่มปัจจัยป้องกันสำหรับเด็กและลดความเสี่ยงในการกระทำสำหรับผู้ใหญ่ ในระดับครอบครัว การคุ้มครองเน้นที่การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว รวมถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับในระดับชุมชนเน้นการป้องกันที่เน้นการสร้างความตระหนักในปัญหา ส่งเสริมเครือข่ายคุ้มครองเด็กและพัฒนาแผนแม่บทเพื่อการคุ้มครองเด็กในหมู่บ้าน

การเคลื่อนไหวชุมชนในการป้องกันปัญหาการทารุณกรรมเด็กก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการซึ่งมีผลต่อความยั่งยืนของโครงการต่อไป ผลการประเมินแบบมีส่วนร่วมพบการเปลี่ยนแปลงในแง่ของการมีเครือข่ายมากขึ้น การตระหนักในความสำคัญของปัญหาของชุมชนที่สูงขึ้น ศักยภาพที่สูงขึ้น มีการกระจายข่าวข้อมูลข่าวสารด้านการคุ้มครองเด็ก การมีข้อตกลงร่วมกันในการบังคับใช้ และดำเนินงานตามแผนคุ้มครองเด็กชุมชน

ผลการศึกษาได้ให้แนวคิดเพื่อการพัฒนางานวิจัยด้านการพยาบาล การศึกษา และการปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองเด็ก และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมการคุ้มครองเด็กที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยต่อไป